

1882-11-03

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Firenze

Omtalte personer:
Susette Cathrine Holten
Viggo Johansen
Ludwig Kabell
Viggo Pedersen
Rafael Santi
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Omtalte steder:
Firenze, Italien
Palazzo Pitti, Piazza de' Pitti, Firenze,
Italien
Arno, Firenze, Italien
Certosa Di Firenze, Firenze, Italien
Brunnen, Schweiz
Cascinerne, Firenze, Italien

Arkivplacering:
Mappe 41 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard har besøgt nationalmuseet i Firenze og Palazzo Pitti.

TRANSSKRIFTION

Mappe 41 nr 14
Firenze 3/11 1882

Tak for brevkort aller kjæreste søster! Det var rigtig rart. Nu Du Firenze er en utålelig by, her er ingen ende på herlighederne, og Madonnaerne, jeg kan så godt forstå, at han, hvad var det nu han hed, var glad ved at slippe for Skjara, eller hvad det nu hed, for når en indviet som jeg bliver så træt af Rafael, Fiesole, Titien osv. Så det er en hel lettelse at smide sig på et eller andet, helst sin sofa eller slig, og tænke på gorgonsola, (som er en herlig liflig ost, er det den, der er så god?). Det var også en lettelse, da vi i dag så nationalmuseet, at opdage, at der ikke var videre mange munke og helgenbilleder, men derimod kanoner, bøsser, morsomme snurrepiberier, og 3 godt lavede miniatuer vokskabinetter eller kasser med fremstilling af pesten, der var ligefrem rædsomme. Der lå de stakler med opsvulmede maver som begyndte at rævne, (de var døde, forstår Du) sortblå, nogle halvrådne, andre skeletter, på de friskeste flød blod og slim ud af næsen, på en sad en mus of gjorde sig til gode, nej rotte var det. - nu venter vi Zarthman med det første, men der kan jo være kommer noget meget i vejen for ham, det er en stund siden vi hørte fra ham. Det er rædsomt, vi kan slet ikke prutte, men så køber vi så lidt som muligt. I denne tid er jeg for resten

-2-

gal efter Luca eller Andreas della Robias, porcelains relieffer, og de ser så godt ud i fotografi. Ja jeg må se at lægge mig på sinde, at Kbh. er en kedelig by, jeg tænker meget på den endnu, men det er vist dumt. Aa ja! Gid Du var her og lavede vor salat for os, nu er det min bestilling; Du skulle også vise mig v. Dycks cardinal, ham har jeg ikke lagt mærke til endnu. Det er for resten tosset som billederne hænger i Pitti, mange af de bedste hænger for højt, mens mange ringere har gode pladser. Men at de sætter de andre arter mosaik over det florentinske, fatter jeg ikke, har Du lagt mærke til de bedste borde i Pitti, har Du set på det runde med lapis lazuli grund, det har dog mageløs dejlige detalier. Fortæl mig lidt om Niels, hvordan det går med hans arbejder. ---- vil Du lykønske Fru Iminger så meget fra mig. --- Det var ikke så meget for at gælde Dg at jeg oversatte mit italienske, men brevet blev måske set af mere bare danske end Du. Vi vogter os vel fro at overanstrenge os, vel bliver vi af og til lidt møre i benene, når vi fex har vandret hjem fra Certosa, men lidt rørelse i benene,

med måde, er vist ikke det værste. Vi kørte derud ovenpå en omnibus med fuldt læs og 3 for det første stykke, det gik, kan Du tro, men klosteret var på grund af helligdag lukket, nå så tegnede vi

-3-

lidt og vandrede glade hjem. Er det ikke rart, at I får Kabell i nærheden. Viggo hilser, og lover at passe på mig så godt han formår, og når jeg både har lovet Dig og hans kjæreste at passe på ham, kan Du vide, at jeg må gøre mig umage. Når Du har gået lidt os Johansen, fortæl mig så lidt udførlig m det. Og nu god nat. - - - Den 4de.

Er det denne kardinal, jeg skal beundre? Jeg synes, den er fortræffelig, den ser glimrende ud, men da den hænger så højt oppe, tør jeg næsten ikke sværge til dens fane, især da der nedenunder hænge en fortrinlig Titzian, og lige overfor forneden endnu en om muligt endnu bedre. – I dag var vi henne at prøve det af Dig anbefalede tratoria, det er morsomt, billigt og godt, men desværre er der ingen spiseseddel, og vi forstår ikke, hvad den ramser op, så går vi der hver dag, bliver vore måltider for ensformige og solide, da vi nemlig i dag tog næsten alt det, vi vidste navnet på, og vi en anden dag, om ikke for andet, om ikke for andet, så for ikke at tages for barbarer, dårligt kan udelade noget. Du kan spørge Aksel, om det er den rigtige; det er en langagtig stue med tøndehvælving og en firkantet søjle, som deler den i to ulige dele. Den 5te. Ho, Ho, nu ved jeg det, Zarthman har løst gåden, ved at sige at det er sirocco vejr i dag, så det er bare derfor, at jeg går og er

-4-

skør hovedet og kan ikke blive af med hovedpinen fra i går, som måske også kom af sirocco. Du ser, at Zarthman er kommet, jo han kom i middags, men vi var ude så vi så ham ikke før kl. 6, men siden har vi spist og drevet om sammen, og naturligvis talt 10 gange så meget som ellers, om 20 gange så mange ting. Han var blevet rørt over Pos oversvømmelse, over træer og mellem huse, og han var blevet læsset på vogne og hvad ved jeg, det har nok været grin. - - du kan tro, jeg har fået mig en Kunstnerhat med rendesten i og svejet skygge, og jeg fik den 2 frank billigere en prisen, men nok ligevel 2 frank for dyr. Det var Zarthman som lærte mig at prutte, han skulde også have en hat, men min er den genealeste. – Om jeg har gået langs Arnoen? Jo på kryds og tværs og langs, og helt ud til den anden ende af Cascinerne, og der er dejligt og en mængde firben. Tak for Dit brev! hør når Du nu forhåbentlig kommer i skole hos Johansen, fortæl mig så om det. - - Nej Du! det er aldeles ikke utsjuka jeg lider af, ja i begyndelsen i Brunnen havde jeg, men nu vilde et

foreslåede middel være min visse død, nej, jeg trænger til blomster. JA lev nu vel for denne gang og tag til takke, vil Du uddele medfølgende breve på rette steder, så skal Du få et smækkys for det, og her har Du i hvert tilfælde en sæk og en pose fuld for al Din elskværdighed Hils alle. Din gamle broder.

Firenze. 3/11 1882.

Tak for brevkontet aller kjæreste Søster! det var rigtig rart. Nu du Firenze er en utålelig by, der er ingen ende på herlighederne, og Madonnene, jeg kan så godt forstå, at hun, hvad det nu var hun hed, var glad ved at slippe for Stjerna, eller hvad det nu hed, for når en indvint som jeg bliver så træt af Rafael, Ficore, Titien osv., så det er en hel lettelse at omids sig på et eller andet, helst en sofa eller seng, og tænke på gorgonvold, (som er en helig, æftig ro, & det den der er så god?) Det var også en lettelse, da vi idag så nationalmuseet, at opdage at der ikke var viden mange munker og helgenbilleder, men derimod kanoner, bøger, mereomme overregerier, og 3 godt lavet miniature voks kabinetter eller kasser, med fremstillingen af pesten, der var ligesom redomme. De lå i stakke med opsvulmede maver som begyndte at ronne, (Cavardistatør du) fortælle, nogle halvridne, andre skulter, på de fiskestør flod flod og oliv ud af næsen, på en øst en mus og gjorde sig tilgætte, nej roth var det. — Nu venter vi Zathman med det først, men du kan jo være kommet meget i vejen for ham, det er en østend øiden vi hørte på ham. Det er redomt, vi kan slut ikke prutte, men så køber vi så lidt som muligt. I denne tid er jeg for næsten

gæl efter Luca ele spæras delle Robbias pontens
relieffer, og de er så godt ud i fotografi. —
Ja jeg må da et lægge mig på minde, at H.H. er en
hæderlig fyr, jeg tænker for mig på den enden, men
det er vist stemt. — Se på, hvad du var her, og læn dig
sædet for ud, men i det min bedste, det skulle også
nær mig i dybde Cardinal, han har jeg ikke læst
mange af sine. — Det er for resten trostet om
Billederne hængt i Værelset, mange af de bedste
hænger for højt, medens mange andre har gode
pladser. Men at de sætter de andre andre mest
over det Komænter, sæt jeg ikke, har du læst
mange af de bedste Bøger i Værelset, har du det på
det rumme med Lapis Lazuli grund, det har dog meget
dygtigt detaljer. Fortæl mig, hvad den H.H. havde
det på med hans arbejder. — Vil du brynde
for Jominge så meget fra mig. — Det var ikke så
meget for at glæde sig, at jeg overalt mit italemt,
men brød ikke måske et af mine bare tanker med
du. Vi venter os vel for at overanstrengte og vil
blive os af og til lidt mere i benene, når vi her
har vandet hjem fra Cortina, men lidt stude
i benene med måde, er vist ikke det værste.
Vi kører des ud omgærd om Omnia med
fuldt last og for at gøre det dygtigt, det går han da
tro, men klistret i sin Lykke, så det synes os
på grund af alle disse

lett og voadna glæde hjem. — Det ikke nok, at
i har købt i arbejdet. Vi går heller og love at passe
på mig så godt han formår, og når jeg bare har lidt
og han tyvrent at passe på ham, han da vidt jeg må
gjøre mig umage. Hvis du har gået lidt hos Johanna,
fortæl mig et lidt udvalgt om det. Og mig god nat. —
 Du H.H. Er det denne Cardinal jeg
skal huske? Jeg synes den er for
træffelig, den er glimrende, og, men
da den hænger så højt oppe, tør
jeg ikke rigtig se den af dens plad,
især de der nedenunder hænger en
formentlig Mosaic og Bogen for
foruden ender en om muligt, anden bedre. — I dag
var vi henne at prøve det af dig anbefalede teaterie,
det er udmærket billigt og godt, men det varre er der ingen
spændelse, og vi fortæller ikke hvad han sander sig, så går
vi der hvor der, bliver vores mestende for enformigt og
voldsomt, da vi nemlig idag tog næsten alt det vi vidste
nærmest på, og vi i anden dag, om ikke for andet, så for
ikke at tage for borte, derligt kan udlede noget.
Du kan gøre udval om det er den rigtige, det er en lang
afgørelse med tænk betragning og i betragtning af det
eller den i teateret, det. Du H.H. H.H., nu ved jeg
det, Lehmman har lidt glæde, og at siges det
er Service og i dag, så det er bare derfor at jeg går

skothovedet og kan ikke bliv af med hovedpinen fra i går,
som måske også kom af siveren. Du se at Zahrtman er
kommen; ja han kom i midt på dagen, men vi var ude så vi så
ham ikke før kl. 6., men siden har vi spist og drømt om
sammen, og naturligvis talt 10 gange så meget som
ellers, og om 20 gange så mange ting. Han var bleven
rødt over hos overoverimuldet, over træer og mellem husene,
og han var bleven læst på vognen og hvad ved jeg, det
har nok været grin. — Du ken tror jeg har fået mig en
Kinetisk med rindende i og overjet skynge, og
jeg føler den 2. træk bilerne i jorden, men nok kommer
2. punkt for dig. Det var Zahrtman som læste mig at
prænt, han skulle også have en hat, men min er den
generalist. — Om jeg har gået langsiden, ja, på
kryds og træer og lang, og helt ud til den anden ende
af Caserne, og der er dejligt og en mængde frisk.
Tak for dit brev! Vi når du nu forhåbentlig kommer
i skole hos Johansen, fortæl mig så om det. —
Nå du: det er aldeles ikke utøjke jeg lider af,
ja i begyndelsen i Brænnen havde jeg, men nu vilde
det beslæde middel være min visse død, nej, jeg
trænger til Blommer. Ja lev nu vel for din
gang og tag til takke, vil du uddelt medfølger
breve på røde steds, så skal du få et smykke
for det, og her har du i hvert fald en søk og en
pose fuld for al din elskovlighed O Hils alle. Din gamle bror